

УЖГОРОД

У наших серцях і пам'яті майбутніх поколінь назавжди ті, хто віддав своє життя за Україну та нашу свободу.

В УЖГОРОДІ ВШАНУВАЛИ ЗАГИБЛИХ ГЕРОІВ

29 серпня – День пам'яті загиблих захисників України. З цією датою пов'язаний один із найтрагічніших епізодів російсько-української війни до повномасштабного вторгнення – вихід українських воїнів з оточення під Іловайськом у 2014 році.

Тоді росія порушила домовленості: українських військових розстріляли, коли вони колонами проходили тим, що мало бути «зеленим коридором».

Вшанували цього дня загиблих Героїв і в Ужгороді.

Рідні захисників, керівники області та міста, депутати міської ради, громадськість на Пагорбі Слави поклали квіти до могил полеглих військових, які стали до оборони України із 2014 року, а потім і після повномасштабного вторгнення у 2022 році.

Вічна пам'ять і слава воїнам!

НОВИЙ НАВЧАЛЬНИЙ РІК В УЖГОРОДІ РОЗПОЧНУТЬ 17 188 УЧНІВ

Із них 16 723 – у закладах комунальної власності міста, 465 – у закладах приватної власності, із числа ВПО – 1 107.

Щодо форми навчання, то ухвалили рішення, що всі учні початкових – 1-4 класів – навчатимуться очно, 5-11 класи у ліцеї «Перспектива» (колишня ЗОШ №2), ліцеях №3, №5, №6, гімназіях №13, №14, №16 – у змішаному форматі, усі решта – очно.

Про організацію освітнього процесу в новому навчальному році йшлося цього тижня на засіданні колегії Управління освіти Ужгородської міської ради, яке відбулося у Лінгвістичній гімназії імені Тараса Шевченка.

Закінчення на стор. 7.

Вечір-реквієм, під час якого згадали загиблих від початку повномасштабної війни закарпатців, відбувся 29 серпня в Ужгороді

«ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ»

Під час заходу, який провели біля облмуздрамтеатру, на екрані транслювали відео, у якому згадали понад 550 воїнів, котрі загинули

від 24 лютого 2022 року та поховані на Закарпатті.

Серед них і Герої, які знайшли вічний спочинок на Пагорбі Слави в Ужгороді. Зараз їх уже 86...

Вшанувати полеглих захисників приїшли керівники краю та міста, військові, містяни. У пам'ять про загиблих Героїв запалили лампадки.

Також біля драмтеатру розгорнули

виставку дитячих робіт «Подорослішали вмить», яку організував Обласний організаційно-методичний центр культури.

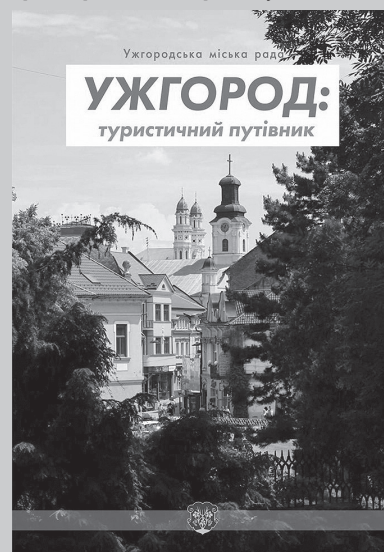
Організатор заходу – департамент культури Закарпатської ОВА.

ДВАДЦЯТЕРО ДІТЕЙ ІЗ УЖГОРОДА ПОВЕРНУЛИСЯ З ВІДПОЧИНКУ ІЗ МІХАЛОВЦЕ

РОЗПОЧАЛИ РОБОТУ З ОНОВЛЕННЯ ОФІЦІЙНОГО ТУРИСТИЧНОГО ДОВІДНИКА МІСТА

З огляду на перейменування багатьох вулиць та збільшенням кількості закладів обслуговування, Управління економічного розвитку міста Ужгородської міської ради розпочало роботу з оновлення офіційного туристичного довідника міста.

Задля можливості розміщення Вашого закладу на сторінках довідника та з метою якісного наповнення розділу про заклади розміщення (готелі, хостели і т.д.) заклади харчування (ресторани, паби, кафе, кав'ярні, піцерії та ін.) дитячі заклади, що знаходяться на території міста Ужгород, просимо надати актуальні дані про заклад: назва закладу, адреса, конт.номер тел. та надіслати на електронну адресу invest@rada-uzhgorod.gov.ua, контактний номер тел.: (0312) 428031/186 (180).

ДО УВАГИ ВЛАСНИКІВ САМОВІЛЬНО ВСТАНОВЛЕНИХ МАЛИХ АРХІТЕКТУРНИХ ФОРМ/ТИМЧАСОВИХ СПОРУД НА ТЕРИТОРІЇ УЖГОРОДА!

Департамент міської інфраструктури Ужгородської міської ради повідомляє, що п.1 рішення виконкому від 23 серпня 2023 року № 453 визнано такими, що підлягають демонтажу, самовільно встановлені тимчасові споруди, що знаходяться на землях територіальної громади міста та розміщені без правовстановлюючих документів органу місцевого самоврядування, а саме:

металева конструкція «сходи» на вул. Льва Толстого, 8; дитячий атракціон «батут» на вул. Августина Волошина, 21; тимчасові споруди «павільйон» на вул. Марії Заньковецької (біля будівлі № 70) - 4 од.;

металеві гаражі на вул. Франтішека Тішого, 13 – 3 од. РІШЕННЯ ПІДЛЯГАЄ ДОБРОВІЛЬНОМУ ВИКОНАННЮ ПРОТЯГОМ 10 КАЛЕНДАРНИХ ДНІВ ІЗ ДАТИ ЙОГО ОПРИЛЮДНЕННЯ.

Враховуючи це, прохання власними силами здійснити демонтаж самовільно встановлених ТС/МАФ до 7 вересня 2023 року, в іншому випадку на власників буде накладено штрафні санкції згідно з вимогами чинного законодавства та здійснено демонтаж силами комунальних служб міста. Компенсація витрат за такий демонтаж покладатиметься на власників зазначених конструкцій. Телефон для довідок 61-41-90.

Наголошуємо, що акти виконавчого комітету Ужгородської міської ради, ухвалені в межах наданих їм повноважень, є обов'язковими для виконання всіма розташованими на відповідній території органами виконавчої влади, об'єднаннями громадян, підприємствами, установами та організаціями, враховуючи статтю 73 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні».

Діти загиблих Героїв-ужгородців, військових, із багатодітних родин та переселенці відпочивали, разом й оздоровлювалися впродовж 5-ти днів.

Словацькі партнери підготували різноманітну програму – діти брали участь у різноманітних заняттях, іграх та інших веселошах, їздили на пізнавальні екскурсії. Крім того, поєднували оздоровлення з водними атракціями на озері, зокрема, каталися на Земплінській Шираві на човні. Окремий день присвятили мистецтву. Також діти мали зустріч із приматором Міхаловце Мірославом Дуфинцем.

Ще раз висловлюємо вдячність Мірославу Дуфинцю, який відгукнувся на прохання міського голови Богдана Андрієва й організував для дітей відпочинок, завдяки якому вони змогли хоч ненадовго, але відволіктися від страшних подій в Україні.

УЖГОРОД У СКОРБОТІ...

32-річного солдата Максима Пleshу провели 30 серпня в останню земну дорогу в Ужгороді.

Прощалися із загиблим на війні Героєм на набережній Незалежності.

На третій день повномасштабного вторгнення росії Максим добровольцем вступив до Збройних Сил України, боронив Батьківщину в найгарячіших точках і віддав за неї своє життя 23 серпня 2023 року.

Народився Максим Вікторович Пleshа 20 квітня 1991 року в Ужгороді. Навчався у місцевій школі №3. Змалку захоплювався малюванням, тому здобував фахову освіту в Закарпатській академії мистецтв і став художником.

Максим реставрував церкви, малював портрети, мав персональні виставки. Любив природу, життя, красу, спорт. Був високодуховною, релігійною, світлою, доброю та чуйною людиною. Таким

назавжди залишився у серцях усіх, хто його знав.

Віддати шану воїну прийшли рідні та близькі, військові, міський голова Богдан Андрієв, заступник начальника Ужгородської РВА Радіон Кіштулинець, містяни.

Від головнокомандувача Збройних Сил України генерала Валерія Залужного зачитали пам'ятний лист на знак глибокої вдячності за жертвне служіння в лавах ЗСУ.

Поховали Максима Пleshу на Пагорбі Слави.

Вічна та світла пам'ять воїну!

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ – ПРЯМІ ТЕЛЕФОННІ ЛІНІЇ ЗВ'ЯЗКУ З МІСЬКОЮ ВЛАДОЮ

У понеділок, 4 вересня, відбудеться пряма телефонна лінія із міським головою Богданом Андріївим.

7 вересня – із заступником міського голови Іваном За- видняком.

ЧАС ДІЇ прямих телефонних ліній – від 10:00 до 12:00. ПОПЕРЕДНІЙ ЗАПИС – за телефоном (0312) 42 80 31 (ЗВЕРНІТЬ УВАГУ! Після на- бору міського номеру і з'єднання з комутатором обов'язково слід увести ще три додаткові цифри короткого номеру – 109).

УСІ ОХОЧІ МОГЛИ ЗІГРАТИ НА ФЕСТИВАЛІ ВУЛИЧНОГО ПІАНІНО

Захід, який відбувся у неділю, 27 серпня, став уже п'ятим, організувала його Студія музичного розвитку "Перший крок" за сприяння Управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради. Окрім естетичного виховання молоді, фестиваль мав і благодійну мету – зібрані кошти передали на підтримку військових.

Привітали учасників та всіх присутніх міський голова Богдан Андріїв і начальниця управління у справах культури, молоді та спорту міськради Алла Чернубук.

Для участі у фестивалі, за словами керівниці студії «Перший крок» Інги Бондаренко, подали заявки за попередньою реєстрацією 38 музикантів різного віку. Серед них – вихованці ужгородських музичної школи та школи мистецтв, студії «Перший крок», а також аматори. Могли долучатися і при-

сутні на набережній Незалежності, де відбувалося дійство. Для виконання обирали будь-який концертний твір (п'єсу) на вибір, учасників оцінювало журі у складі дипломованих музикантів.

Переможців визначали у трьох вікових категоріях: 7 – 10 років (тут було найбільше учасників – 30), 11 – 15 років (п'ятеро) та 16 – 99 років (четверо).

Окрім дипломів та медалей, переможці отримали грошові премії. До слова, переможниця у наймолодшій віковій категорії Кіра Касинець свою премію передала на ЗСУ – на закупівлю 68 дронів-камікадзе для 68-ї ТРО.

Отож, усі переможці фестивалю вуличного піаніно в Ужгороді:

- КАТЕГОРІЯ 1 (7 – 10 РОКІВ)**
 1 місце – Касинець Кіра
 2 місце – Хурамшин Анастасія (Студія музичного розвитку «Перший крок»)
 3 місце – Каточ Олександра (Ужгородська школа мистецтв)
КАТЕГОРІЯ 2 (11 – 15 РОКІВ)
 1 місце – Дмитрук Степан (Студія музичного розвитку «Перший крок»)
 2 місце – Ганич Мілена (Ужгородська школа мистецтв)
 3 місце – Петричка Таня (Ужгородська музична школа №1)
КАТЕГОРІЯ 3 (16 – 99 РОКІВ)
 1 місце – Перевузок Василь (Студія музичного розвитку «Перший крок»)
 2 місце – Варга Костянтин (Ужгородський музичний фаховий коледж ім. Д. Є. Задора)
 3 місце – Бандурович Юлія (Студія музичного розвитку «Перший крок»).

ПОЧЕСНОМУ ГРОМАДЯНИНУ УЖГОРОДА, МІСЬКОМУ ГОЛОВІ У 1998 – 2002 РОКАХ СТЕПАНУ СЕМБЕРУ, – 70!

Чудовий ювілей – 70-річчя – відзначив Почесний громадянин Ужгорода, мер обласного центру Закарпаття в 1998–2002 роках, доцент, кандидат економічних наук, директор Закарпатського регіонального центру соціально-економічних і гуманітарних досліджень НАН України Степан Сембер.

Степан Васильович Сембер народився 1 вересня 1953 року. У 1976 році закінчив Ужгородський державний університет за спеціальністю «Математика» (вчитель математики), а в 1990 році – за спеціальністю «Економіка планування матеріально-технічного постачання» (економіст). У 2000 році захистив кандидатську дисертацію на тему: «Використання трудового потенціалу в умовах структурної перебудови економіки» (на матеріалах міста Ужгорода). На кафедрі фінансів і банківської справи Ужгородського національного університету викладає навчальні дисципліни: «Гроші та кредит», «Фінанси», «Банківський нагляд».

Політична сторінка ювіляра багата на досягнення. В одному з інтерв'ю Степан Сембер якось сказав: «Я глибоко безпартійний. Не кон'юнктурно, а за своїм світоглядом. Тому я лише за одну партію – партію патріотів міста, де ми живемо, де могили наших рідних».

Степан Сембер прийшов у владу у середині літа 1990 року, коли молоді демократичні сили Ужгорода в нелегкій боротьбі перемогли на перших демократичних виборах і сформували демократичну міську раду.

Степана Васильовича запропонували посаду заступника голови Ужгородського міськвиконкому, згодом він очолив фонд комунального майна. Був першим заступником міського голови при трьох міських головах Ужгорода, а саме Емілі Попович, Емілі Ландовському, Сергію Ратушняку. Успішно реалізовував програми із соціально-економічного розвитку міста у тій частині, що входила до його компетенції.

У 1998 році Степана Сембера обрали міським головою Ужгорода. За час його керівництва містом було, зокрема, впроваджено артезіан-

ські свердловини, що зробило водопостачання більш якісним, вперше зважилися на приватизацію ЖРЕРів, було введено

ку, відкрито пам'ятний бюс президенту Чехословаччини Томашу Масарику.

Степан Васильович також продовжив добру традицію своїх попередників у зміцненні і розширенні побратимських контактів із містами-побратимами.

Після багаторічної праці в органах місцевого самоврядування Степан Васильович працював в Ужгородському національному університеті завідувачем кафедри банківської справи. Із 2003 року Степан Сембер очолює Закарпатський регіональний центр соціально-економічних та гуманітарних досліджень НАН України.

У 2015-2020 роках був також членом виконкому Ужгородської міської ради.

Степан Сембер проявив себе як висококваліфікований керівник, вмілий організатор та науковець, що здійснив вагомий внесок у

розвиток науки Закарпатської області та нашої держави. У колі його наукових інтересів постійно – актуальні питання соціально-економічного розвитку регіону, дослідження проблем місцевого розвитку регіону та ефективного використання потенціалу області.

Рада старійшин міста Ужгорода щиро вітає ювіляра, бажає міцного здоров'я многая літ і мирного неба!

Еміл Ландовський, голова ради старійшин Ужгорода

Ужгородський міський голова Богдан Андріїв, депутатський корпус, виконавчий комітет Ужгородської міської ради приєднуються до вітань шановному Степану Семберу, бажають міцного здоров'я, наснаги, благополуччя, здійснення всіх задумів, мирного неба та Перемоги!

систему на ремонт житла.

Велику увагу Степан Сембер приділяв архітектурному оформленню міста. Також із його ініціативи була створена газета «Ужгород», відновлений інститут Почесних громадян Ужгорода, розроблена і реалізовувалася перша прогнозна стратегічна Програма економічного та соціального розвитку міста «Ужгород – 2010», яка виборола перший приз у Карпатському Євросережі. Була запроваджена вперше в Україні міська програма фінансування підтримки малого бізнесу.

Серед здобутків Степана Сембера як міського голови і реконструкція дитячого закладу, що належав Ужгородському відділу залізниці, в якому було створено філію школи №6 для учнів 1-4 класів, споруджено пам'ятник національному символу України Тарасові Шевчен-

ОГОЛОШЕННЯ

• Я, Дідик (Мондич) Ганна Іванівна, прошу сусідів моєї земельної ділянки, що знаходиться за адресою: Ужгород, вулиця Золтана Шолтеса 14, з'явитися на найближчу комісію щодо вирішення земельних спорів щодо меж земельних ділянок та додержання добросусідства, задля узгодження меж моєї земельної ділянки та відповідно підписання документації для виготовлення технічної документації на мою земельну ділянку. Точна дата та місце проведення комісії щодо вирішення земельних спорів щодо меж земельних ділянок та додержання добросусідства буде опубліковане в найближчий час на сайті Ужгородської міської ради – <https://rada-uzhgorod.gov.ua/>.

• **ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ** Службове посвідчення серії ПС № 153076 (№ П-056647), видане 18.07.2022 року Державною прикордонною службою України (94 прикордонний загін) на ім'я Помайба Володимир Миколайович.

У ВІВТОРОК, 5 ВЕРЕСНЯ, В УЖГОРОДСЬКІЙ МІСЬКІЙ РАДІ – ГРОМАДСЬКІ СЛУХАННЯ ЩОДО ПЕРЕЙМЕНУВАННЯ

- вулиці Заводської на вулицю Максима Польового;
- площі Олександра Пушкіна на площу Малий Галагов;
- вулиці Михайла Ломоносова на вулицю Франтішека Крупки;
- вулиці Дмитра Менделєєва на вулицю Адольфа Лібшера;
- вулиці Івана Крилова на вулицю Іштвана Лаудона.

Слухання відбудуться у великому залі міської ради (пл. Поштова, 3) о 15:00, – інформує управління містобудування та архітектури.

Запрошуємо охочих узяти участь.

Світанковою «Молитвою за Україну» Ужгород зустрів День Незалежності

3 нагоди Дня Незалежності грамотами Ужгородської міської ради за сум-

ЯК В УЖГОРОДІ ВІДЗНАЧАЛИ ДЕНЬ НЕЗАЛЕЖНОСТІ

ті. Традиційну акцію – уже ювілейну, десяту, – заслужений академічний Закарпатський народний хор під керівництвом Наталії Петій-Потачук започаткував у 2014-му й відтоді проводить щороку.

Особливістю цього річчя акції стало те, що молитва «Отче наш» лунала 50 мовами: не лише українською та мовами національних спільнот Закарпаття, а й мовами багатьох народів світу, які підтримують нашу країну у боротьбі з російськими окупантами.

Мистецько-патріотична акція у четвер минулого тижня відбулася біля Ужгородського греко-католицького Катедрального собору, тут молилися і просили Всевишнього про перемогу та мир. До акції з нагоди 32-ї річниці Незалежності долучився фронтмен гурту «Шабля» Володимир Гейзер, який разом із артистами хору виконав патріотичні твори «Синку, мій синку» і «Браття Українці».

У «Молитві за Україну» взяли участь представники влади міста й області, військові, духовенство різних конфесій, громадськість.

Завершили акцію спільним виконанням Державного Гімну.

Урочистості з нагоди відзначення 32-ї річниці Неза-

лічне виконання службових обов'язків, захист інтересів суспільства і держави міський голова Богдан Андрійв нагородив полковника, начальника Ужгородського РТЦК та СП Ігоря Тищука і майора, начальника групи морально-психологічного забезпечення Ужгородського РТЦК та СП Віктора Шеверю. Також відзначили працівників управління патрульної поліції Закарпатської області – лейтенанта поліції Олену Негру та сержанта поліції Андрія Шиклу, подякував за роботу.

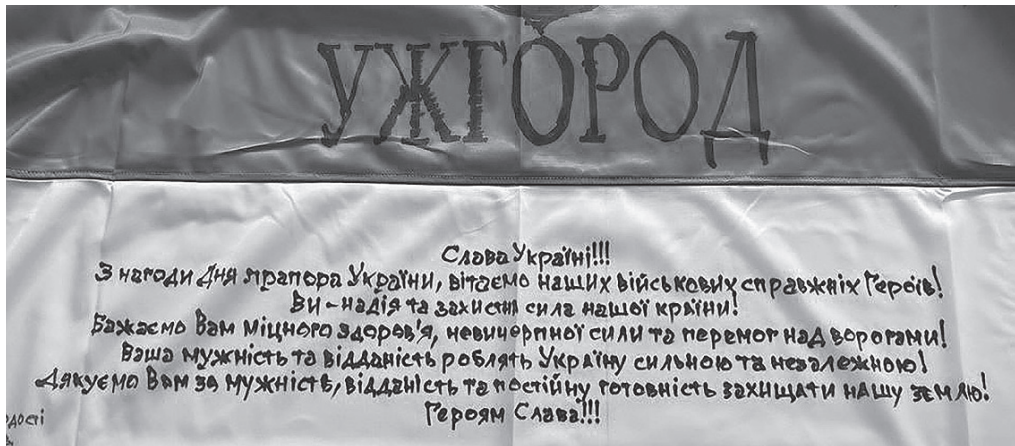
Грамотами міської ради до державного свята нагородили і наших воїнів-захисників, бійців військових частин А1778 та А1556. Хлопцям, які зараз на передовій, відправили і подарунки.

Майстер-клас для дітей із виготовлення патріотичної символіки провели працівники Ужгородської публічної бібліотеки на площі Поштовій в Ужгороді. Кольоровими відбитками дитячих долоньок створили мапу України.

За вагомий внесок у роз-

лонтерів ГО «Нова генерація України», які створили платформу та середовище для української молоді, яка стикнулася із новими труднощами та викликами. Цим людям вдалося об'єднати молодь інших областей України з молоддю Закарпаття та підтримати кожного з них.

На площі Поштовій, 23 – 24

серпня діяла тематична фотозона до Дня Незалежності України. Колектив Ужгородської міської ради зробив світлини на фоні 13-метрового синьо-жовтого прапора.

Також ужгородці долучилися до акції «Прапор на передову». Мета акції, яку ініціювала Ужгородська міська рада до Дня Державного Прапора України, – вкотре згуртуватись й підтримати українських воїнів, котрі зараз захищають нашу землю від російських загарбників. Усі зібрані під час акції кошти, а також прапори передали волонтерам Руху підтримки закарпатських військових, які доправлять їх нашим захисникам на передову. «Хай тепло серце та наша подяка підтримають хлопців на передовій!», – зокрема, такі побажання всього колективу Ужгородського ліцею «Інтелект».

– Нова сім'я – Вероніка та Андрій. 24 серпня вони отримали свідоцтво про одруження. Щиро вітаємо! Символічно, що

такі події відбуваються в День Незалежності України.

Попри жорстоку війну і бажання окупантів зруйнувати наш спокій, створюються нові сім'ї, триває життя. Хай якнайшвидше здійсниться наша спільна мрія про Перемогу. Мирного неба всім! – розповів

Україну Героїв та всіх жертв війни.

Із патріотичними вокальними й танцювальними номерами виступили народний камерний хор інтелігенції Ужгорода «Кредо» (керівник Ярослав Кирлик), Дитяча академія танцю «Джерельце Карпат» (керівник Ерік Сачко), зразковий театр танцю «Диво» Ужгородського міського центру дозвілля-будинку культури (керівниця Олена Моргаєва-Бабука), хореографічний колектив «Гармонія» (керівниця Алла Марошан), вокальний ансамбль «Дольче Віта», танцювальний ансамбль центру творчого розвитку дітей та дорослих «Зіраті-Зефірчик» (ке-

лежності України відбулися 24 серпня й на площі Народній в Ужгороді.

Розпочали з покладання квітів до пам'ятника Тарасу Шевченку. Хвилиною мовчання керівники області й міста, військові, представники правоохоронних структур, дипломати, мешканці та гості Ужгорода вшанували загиблих Героїв і пам'ять мирних українців, які загинули від російських окупантів.

Академічний хор «КАНТУС» під керівництвом Еміла Сокача виконав Державний Гімн та композицію «Молитва за Україну».

виток волонтерського руху, підтримку молодого покоління і воїнів Збройних Сил України та з нагоди Дня Незалежності України грамотами Ужгородської міської ради міський голова Богдан Андрійв нагородив благодійників та волонтерів всеукраїнського благодійного фонду «Серце до серця», якому вже 17 років. Члени фонду від початку війни створили всеукраїнський медико-логістичний центр, звідки надають допомогу українським військовим та переселенцям.

Також нагороджували менторів, наставників, во-

Ужгородський міський голова Богдан Андрійв.

Благодійний концерт до Дня Незалежності України дали на площі Театральній в Ужгороді талановиті колективи міста.

Для гідного відзначення найважливішого свята нашої держави учасники – як дорослі, а особливо маленькі – підготували чудову програму. Правда, розпочали її пізніше – після закінчення повітряної тривоги.

На початку хвилиною мовчання вшанували загиблих за

рівниця Тетяна Ардельянова), танцювальний колектив «Лідер Денс» УЗОШ №20 I-III ступенів ліцею «Лідер» (керівниця Наталія Фечо), учні учасниць телепроєкту «Голос країни» сестер Мороз. Під час концерту всі охочі могли кинути у скриньку пожертву – зібрані кошти передадуть на потреби наших захисників і захисниць. Благодійний концерт організувало Управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради та міський центр дозвілля-будинку культури.

ПАТРІОТИЧНИЙ ВЕЛОЗАЇЗД ЗІБРАВ ПОНАД 500 УЧАСНИКІВ

Захід, організований велоспільнотою Big City Ride, відбувся минулої неділі в Ужгороді. Його приурочили до Дня Незалежності України і на підтримку ЗСУ.

Зібрані кошти, а попередньо це близько 40000 гривень, передадуть Руху підтримки закарпатських військових, волонтери якого зараз, зокрема, проводять збір на 68 дронів для 68-ї бригади ТРО.

Велюлюбители, багато з яких були у вишиванках та синьо-жовтому одязі, традиційно зібралися на Київській набережній, проїхалися містом, після чого біля драмтеатру відбувся розіграш призів, головним серед яких був велосипед.

Посприяли у проведенні заходу благодійники та партнери, зокрема й Управління у справах культури, молоді та спорту Ужгородської міської ради.

УЖГОРОД ПРИЙМАВ ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ З ТЕНІСУ СЕРЕД ДОРΟΣЛИХ

Тижневі змагання з професійного тенісу завершилися минулої суботи на кортах «Юності».

За кращі результати змагалися 56 чоловіків і 37 жінок, які є учасниками різноманітних міжнародних турнірів. Зокрема, 26 серпня відбулися поєдинки в одиночних категоріях, наперодні – у парних і мікс (чоловіки-жінки).

Завітали на змагання спортсмени з різних областей України, зокрема із Криму.

Ужгородський міський голова Богдан Андрійв привітав учасників чемпіонату, подякував спортсменам за представлення України на міжнародній арені та високі результати, а Збройним Силам України – за можливість проводити такі змагання.

Також в урочистостях взяли участь головний суддя, представник Федерації тенісу України Денис Стефоненко, менеджерка національних змагань Марина Гребченко, організатор турніру, директор тенісного клубу СК «Юність» Михайло Рівіс.

"КАРПАТСЬКУ МИЛЮ" ДОЛАЛИ НА ПІДТРИМКУ ВІЙСЬКОВИХ

Змагання на міцність, витривалість та швидкість: 26 серпня в Ужгороді на стадіоні «Авангард» відбулася «Карпатська миля» – благодійний турнір на підтримку військових.

Кожен учасник мав виконати 4 вправи: випади, стрибок із двох ніг, перенесення ваги 20 кг (жінки – 10 кг) над головою на витягнутих руках (дистанція 400 м) та ведмежа проходка. Усі вправи виконували у бронжилеті.

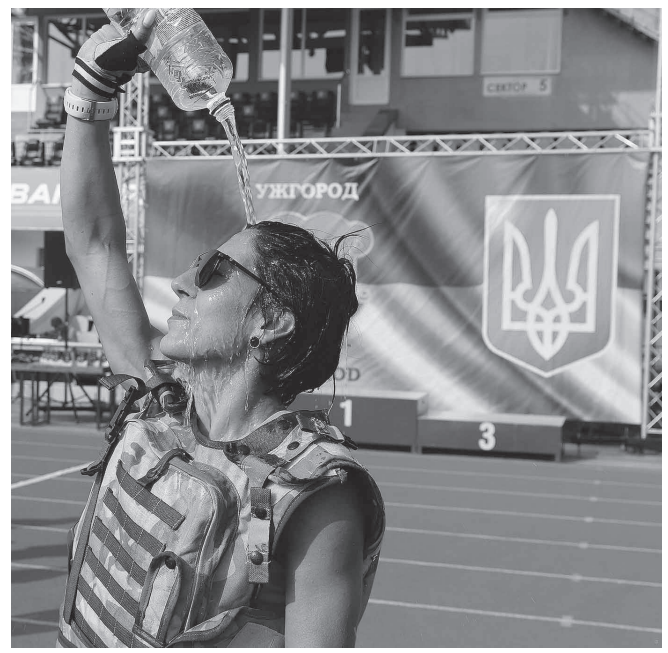

голова Богдан Андрійв.

Отож, серед жінок 1 місце посіла Ніколь Підвисоцька, яка пройшла дистанцію за 36:08:59 хвилин, другою із часом 42:08:62 фінішувала Мирослава Яцола, на 3 місці – начальниця Управління у справах культури, молоді

Мотиваційну нагороду «За волю до перемоги» отримав Олександр Прядко.

Організатори заходу: Закарпатська обласна державна адміністрація, Ужгородська міська рада, ГО StrongRace (Даниєл Козлович).

І хоч головне у цих змаганнях була не перемога, а перевірка власних сил і можливостей, бажання підтримати захисників, усе-таки за результатами визначили трійки кращих серед жінок та чоловіків. Переможців змагань нагороджували керівник Закарпатської ОВА Віктор Микита та міський

та спорту Ужгородської міської ради Ала Чернубук – 43:10:11.

Із солідним відривом від усіх учасників фінішував Артур Гергард – 22:34:21, який і став переможцем серед чоловіків, на другому місці Юрій Теличко 29:58:00, на третьому – Ростислав Фельцан із результатом 30:55:31.

Спонсори: Благодійна організація «Yarema Foundation», засновниця Фонду Ольга Ярема; інвентарем захід забезпечив фітнес-центр ViperGym.

Дякуємо за підтримку в проведенні заходу Стадіону «Авангард» Ужгородської міської ради і всім волонтерам (ДЮСШ 1 м. Ужгород).

В УЖГОРОДІ БІГЛИ ЗА ВОЇНІВ, ГЕРОЇВ УКРАЇНИ

Близько пів тисячі закарпатців узяли участь у патріотичному забігу «Шаную воїнів, біжу за героїв України», який минулої суботи відбувся в Ужгороді.

До нього долучилися військовослужбовці, ветерани АТО/ООС, правоохоронці, прикордонники, представники Нацгвардії, силових структур, містяни й гості обласного центру. Учасники отримали наліпки з іменами загиблих захисників та на вибір долали дистанцію 2 або 5 км у пам'ять про героїв, котрі віддали своє життя за незалежність і свободу нашої країни. Чимало краян бігли цілими родинами.

Вболівала за учасників забігу й пані Марія – мати закарпатського військового Романа Русника, який на початку березня минулого року поліг під Кремінною на Луганщині. Разом з усіма жінка хвилиною мовчання вшанувала загиблих захисників України і відзначила важливість проведення таких заходів у пам'ять про героїв та на підтримку їхніх близьких.

Забіг «Шаную воїнів, біжу за героїв України» в Ужгороді вже втретє організували Міністерство у справах ветеранів України, Закарпатська ОВА, Обласний центр фізичного здоров'я населення «Спорт для всіх». Присвятили подію до Дня пам'яті захисників України, котрий щорічно відзначають 29 серпня, однак шану і вдячність тим, хто віддав життя за нашу країну, ми віддаємо щодня.

До слова, під час забігу зібрали 20 тисяч 800 гривень (10 800 грн – зібрали у скрині та на рахунок, ще 10 000 грн – дали благодійники).

Мабуть, кожен в Ужгороді знає цей будинок, хоча й рідко піднімає на нього очі, а тим більше задумується про його історію. Нині на першому поверсі цієї будівлі, на розі пішохідних вулиць, продають ювелірні вироби, а колись тут працювала центральна аптека № 1, а до того – була відома аптека «Корзо», що належала братам Лендвої. Від цієї родини в Ужгороді до нашого часу не лишилося й сліду, хоча ні – слід таки є, ним ще надовго буде будівля в самому серці Ужгорода, в якій родина прожила багато щасливих років.

Як сталося, що така відома і заможна сім'я, що мала успішний бізнес, просто зникла з міста? На жаль, все просто: Лендвої були євреями, а це багато чого скаже людям, котрі знають історію Ужгорода. Але почнімо з того, що в місті у XIX-на початку XX ст. було аж кілька родин Лендвої – і як вони пов'язані між собою, з'ясувати достеменно поки не вдалося. Преса 1880-х активно писала про подружжя Ігнаца та Роужу Лендвої, бо ці двоє були затятими бізнесменами, лізли (по-доброму буде сказано) у кожну шпаринку і кожен конкурс, який давав можливість заробити. Вони мали корчму, були збирачами мита (в одній зі статей «Втраченого Ужгорода» вже розповідалося про митні пости на в'їздах до міста, які здавали в оренду приватним особам), Роужа (Розалія) придбала купальню «Квасна вода», хоча цей бізнес якраз провалився, тож довелося жінці визнати своє банкрутство. У 1894 році газета «Ung» згадувала про позов Ігнаца на захист своєї честі. Починалася стаття зі слів: «Хто не знає цього чоловіка?», тобто Ігнац Лендвої, без сумніву, був у ті роки відомою в місті особою. Тоді він звернувся до суду, бо його обляяв чоловік «використавши усі прикметники, знайдені в словнику угорської мови». На суді обвинувачений сказав, що готовий заплатити штраф і обляяти Ігнаца знову, бо Лендвої, мовляв, така людина, котра це заслугує.

Припускаємо, що корчмою Ігнац керував спільно зі своїм родичем (можливо, братом) Емануелем, бо в подальшому саме останній значиться у пресі як власник корчми «Medve», тобто «Ведмідь» із угорської мови. Спершу локацію цієї корчми позначали вулицею Ворго біля бані (тобто на самому початку нинішньої Київської набережної), а потім адреса її змінилася на пл. Кошута, 2, тобто на знесеній вже давно будинку на розі нинішньої Київської набережної та пл. Петефі.

Про Емануеля Лендвої нам відомо дуже мало. Знаємо лише, що в нього було багато дітей – активних, зі сміливою позицією. Чого варта лише його донька Серена, котра увійшла в історію міста, як наречена на першому громадянському весіллі. До 1895 році шлюб вважався законним після релігійного обряду вінчання, але тогоріч закони змінилися і громадянська фіксація шлюбу стала обов'язковою. Першими, хто одружився в місті таким чином, були Серена Лендвої та Золтан Рот. Лише громадянський шлюб обрала двома рока-

ми пізніше і донька Ігнаца Лендвої Ірен, котра вийшла за ветеринара Ігнаца Унтербергера. Можливо, це було якось пов'язано з тим, що Ігнац Лендвої мав конфлікт із місцевим рабином (згадки про це траплялися у місцевій пресі).

Сини Емануеля Лендвої теж були в дечому першими в місті. Вілмош, який народився в Унгварі у 1879 році, став лікарем (звісно, не першим у місті, але дуже успішним). Він навчався у Будапешті, у 1902 році почав професійну діяльність в угорському місті Солнок, а через два роки приїхав до рідного міста, де працював спершу стоматологом, згодом лікарем на лінії залізниці Унгвар-Вояни, а тоді багато років – викладачем в акушерській школі і приватним акушером-гінекологом.

У 1907 році Вілмош заручився із донькою прашівського лікаря Еміла Фьолді – Моргіт. У 1909-му в них народився син Іштван, котрий у дорослому віці став успішним юристом. Коли почалася Перша світова війна, Вілмоша Лендвої забрали до війська. Він служив полковим лікарем на російському, італійському та албанському фронтах, отримав серйозне отруєння газом. У 1917 році у подружжя Лендвої народилася донечка Марта. Вона навчалася в Лондоні, була фаховою вчителькою англійської мови, першою жінкою в місті, котра відкрила курси та заснувала перший у місті «English Speaking Circle».

Другим братом Лендвої був Золтан, котрий народився у 1881 році. Де він навчався, невідомо. Його сліди в місцевій пресі можна побачити з 1909 року, коли він почав допомагати братові Олодару з керівництвом дрогерії. У 1911 році Золтан одружився з Гізелою Дойч, у них народилися дві доньки: Вера (Віра) та Жужанна.

Ну а третім братом Лендвої був Олодар, народжений у 1882 році, – дипломований аптекар і пристрасний фанат кінематографа. Влітку 1906 року місцеві газети повідомили, що Олодар Лендвої незабаром відкриє дрогерію на вул. Казінці (нині – кінець вул. Корзо). І тут варто пояснити, що таке дрогерія і чим вона відрізнялася від аптеки. У деяких слов-

никах ці слова мають тотожне значення, однак це не зовсім так. У дрогерії продавали речі, які нині можна придбати переважно в магазинах косметики, тоді як в аптеках тих часів продавали і (що важливо) виготовляли ліки за рецептами, призначеними лікарями. Відкрити аптеку на початку XX століття не можна було просто так – кількість їх суворо регламентувалася. Тому молодий фармацевт Олодар Лендвої не

Dr. Lendvai Vilmos

Др. Вілмош Лендвої, фото – з книжки Hegedűs Márton «A magyar hadviselt zsidók aranyalbuma az 1914-1918-as világháború emlékére» (Budapest, 1940)

міг розраховувати на те, аби вклинитися у сформований роками перелік міських аптек – мусив спершу задовільнитися дрогерією, відкрити яку було значно легше.

Реклама дрогерії Олодара Лендвої на вул. Казінці у 1907 році оголошувала: «Гребінці, шпильки, різноманітні пудри, тільки справжні англійські та французькі парфуми в оригінальних флаконах і відміряно». Але на першому місці заклад працював недовго – вже у травні 1907 року переїхав до будинку др. Бруйманна. Співставивши дані щодо того, де проживав відомий

ВТРАЧЕНИЙ УЖГОРОД: БУДИНОК РОДИНИ ЛЕНДВОЇ

на той час лікар Бейла Бруймманн, стало зрозуміло, що йдеться саме про кутовий будинок на тодішній вулиці Великомоштовій, де пізніше працювала аптека № 1, тобто маємо точну дату, що дрогерія працювала на тому місці з травня 1907 року. На тому місці, бо стояв там на початку XX століття зовсім інший будинок – лише двоповерховий, з масивними дерев'яними вітринами магазинів на першому поверсі (вигляд його зберігся на кількох тогочасних світликах і листівках). Меблі для цієї дрогерії виготовив місцевий майстер Віце Берта.

У 1909 році брати Лендвої придбали будинок вдови Бруймманн за 65 тисяч крон – з того часу кутова будівля і до перебудови, і після неї звалася не інакше, як будинок Лендвої. Дрогерія, якою на той час уже спільно керували Олодар і Золтан, розширилася і стала все популярнішою. Велику роль у цьому відіграла реклама, на яку брати не шкодували грошей. У місцевій пресі того часу було багато згадок про дрогерію Лендвої, причому вона була чітко націлена на запити покупців до кожного сезону чи свята. Взимку реклама спокуювала жінок: «Червоні, обморожені, негарні руки всього за 3 дні стануть білими й оксамитовими після використання крему «Kerpel». Не жирний, не липне, може використовувати-

ся і вдень. Швидко й ефективно дію підтверджують відомі акторки Клара Кюрі, Шарі Петраш, Ілона Соєйр Маркушне, Ірен Варшані та інші. Ціна флакона – 90 філлерів». До Великодня покупців запрошували завітати по спеціальну яскраву фарбу для фарбування пасхальних яєць, а ще по парфумовану воду для поливання дівчат. На Новий рік пропонували придбати подарунки на будь-який смак для жінок і чоловіків: парфуми, манікюрні набори у футлярах, гребінці у футлярах із дзеркальцями, набори для гоління у футлярах. Також продавали перев'язувальні засоби, мила, шампуні, господарські товари, товари для фото, чаї, есенції для виготовлення лікерів та ще всяку всячину. А коли у 1910 році місто вразив спалах холери, дрогерія активно рекламувала дезинфікуючі засоби, наголошуючи, що кожен громадянин має задля зупинки поширення недуги обробити карболовою кислотою будинок, двір, місце для складування сміття, каналізацію тощо.

А тепер знову згадаємо про те, що члени родини зробили для Ужгорода першими. Бо у 1910 році Олодар і Золтан поруч із дрогерією відкрили перший магазин лакофарбових матеріалів. Газети писали, що раніше усе це потрібно було замовляти поштою з інших міст, а тепер можна прий-

ти у магазин і обрати усе на місці. Цікаво, що йшлося не просто про магазин, а і про частково хімічне виробництво, бо деякі товари виготовлялися з компонентів тут-таки, наприклад, фарба для одягу,

засіб від мух та багато іншого. Загалом же в магазині можна було придбати різноманітні фарби, лаки, мастило, фарбу для одягу, засоби для чистення одягу та взуття, мило, свічки, соду, різноманітні щітки тощо. Але були брати Лендвої першими і в ще дечому: саме вони привезли до Ужгорода кінематограф. У 1913 році місцева преса писала: «Цікаву ідею хочуть реалізувати Олодар Лендвої, Арпад Ревес та Еміл Контілович. Вони організують театр «Уранія» з однією щотижневою зустріччю з угорськими письменниками і трьома на тиждень показами кінофільмів». Варто зазначити, що в ті роки у Будапешті був дуже популярним просвітницький заклад «Уранія», де відбувалися театральні вистави, презентації та кінопокази. Щось подібне вирішили організувати і в провінційному Унгварі. У 1914-му в міському театрі брати Лендвої представили показ дива техніки – кінетофона Едісона, який поєднував кінопроектор і фонограф, що дало можливість побачити перші звукові кіно. Едісон продемонстрував кінетофон у 1912-му, у Львові його показали вперше у 1913, а в Унгварі – у лютому 1914-го. Зацікавленню було таким великим, що в пресі повідомлялося, аби квитки купували заздалегідь, а організатори спеціально підлаштовували сеанси так, аби мешканці навколишніх населених пунктів могли повернутися ввечері додому залізницею. У перші тижні сеанси організували тричі: о 17.00, 19.00 та 21.00. Кінопоказами брати Лендвої займалися, вочевидь, аж до зведення стаціонарних міських кінотеатрів, адже ліцензію на показ фільмів у місті вони мали щонайменше до кінця Першої світової війни.

Закінчення на наступн. стор.

БРАТЯ ЛЕНДВАЙ
ужгородь.

ул. Рашинова, ч. 10.

Фарбный отдѣль: Разные фарбы, фирнайсь, лакъ, олива, бензина, терпентина, пензали итд.

Дрогерія: Хемичны средки, лѣчебный товаръ, гуммы, фотографскіе потребности.

Продажа въ великомъ и маломъ.

Початок на стор. 1.

Начальниця управління освіти Ужгородської міської ради Наталія Баранюк підбила підсумки роботи закладів освіти за попередній навчальний рік та підготовки до нового, наголосила на необхідності підвищення якості освітнього процесу, дотриманні безпекових умов навчання.

Ішлося на зустрічі й про стан найпростіших укриттів, систему харчування для школярів і вихованців дитячих садочків, підсумки державної підсумкової атестації та мультипредметного тесту тощо. Обговорювали також розвиток інклюзивного середовища, стан ментального здоров'я дітей тощо.

Міський голова Богдан Андрійв подякував педагогам за роботу, звернувся, зокрема, щоб поспілкувалися із батьками та запропону-

вали їм замість традиційних квітів на Перший дзвоник підтримати українських захисників. Також закликав максимально скоротити перші зустрічі – лінійки чи виховні години.

Заступник міського голови Іван Завидняк, який, зокрема, курує освітній напрям, запевнив педагогів у співпраці та готовності вирішувати потреби, які виникають під час процесу організації навчання.

Довідково. В Ужгороді – 31 заклад освіти, з них 27 комунальної власності, 4 приватної. Діють 62 перші класи, з них 54 – у закладах комунальної власності, 8 – у закладах приватної власності. До 1 класу в заклади освіти міста йдуть 1513 першокласників.

НОВИЙ НАВЧАЛЬНИЙ РІК В УЖГОРОДІ РОЗПОЧНУТЬ 17 188 УЧНІВ

Початок на попередній стор.

Брати Лендвої, безумовно, були фінансово успішними. Але не відставала від них і молодша сестра Ельза, котра мала власний магазин продуктів у будівлі

були від того не в захваті, адже в центрі вже і так вистачало аптек). Магазин фарб і надалі працював поруч, у будівлі між аптекою і готелем «Корона» (до

Шандор Шварц. Також членам журі дуже сподобалися такі пропозиції: «Масарик», «Аптека біблійного Назарету», «Міська аптека», «Метрополіс», «До здоров'я», «Ескулап», «Надія», «Мінерва», «Самсон», «Золоте серце» тощо – їхніх авторів обдарували парфумами та милом.

Коли у 1928 році «Корзо» відкрилося, у пресі писали, що такої красивої аптеки нема не те, що в місті, а й далеко за його межами. Подивитися на інтер'єр у перші дні після відкриття приходило чимало людей. Повідомлялося, що аптека осна-

шена найсучаснішим устаткуванням, а меблі для неї виготовив місцевий майстер Бланар.

В одній із квартир на верхніх поверхах проживав лікар Вілмош Лендвої, в іншій квартирі він відкрив свою приватну практику як акушер-гінеколог. У 1930-тих будинок Лендвої взагалі став невеличким осідком приватних лікарських практик, бо там же відкрила приймальню молода лікарка-педіатр Бланка Гаджега, а також працював кабінет стоматолога Дежо Гофмана. Але були там і інші офіси, зокрема сина лікаря Вілмоша Лендвої – юриста Іштвана Лендвої.

Олодар і Золтан проживали в наступному будинку, ближче до готелю «Корона»: в одній із квартир – самотній Олодар, в іншій – Золтан із дружиною, двома донь-

ками, слугою, кухаркою і донькою кухарки. Олодар Лендвої одружився пізно, але сімейне щастя його було недовгим – молода дружина була хворобливою

Лендвої. Звіди знаємо про долю сім'ї лікаря Вілмоша Лендвої: сам Вілмош, як уже було сказано, помер у 1944-му у Варшаві (за іншим документом, був другої донька Жужанни (в заміжжі – Вейс). Власниця крамниці з продуктами Ельза Лендвої загинула у 1944-му в Освенцимі. Аптека Олодар

Лендвої. Звіди знаємо про долю сім'ї лікаря Вілмоша Лендвої: сам Вілмош, як уже було сказано, помер у 1944-му у Варшаві (за іншим документом, був другої донька Жужанни (в заміжжі – Вейс).

Власниця крамниці з продуктами Ельза Лендвої загинула у 1944-му в Освенцимі. Аптека Олодар

Фасад кутового будинку до перестройки (ліворуч) добре видно на жартівливій листівці «Унгвар уночі»

міського театру (нинішнього театру ляльок «Бавка»). Не дивно, що з часом родина вирішила знести стару будівлю, придбану в доктора Бруйманна, і звести на тому місці красивий будинок, в якому могли би проживати і працювати усі разом. Місцева преса писала, що за планом брати Лендвої мають відступити на 3 метри від старої лінії забудови, аби зменшити дуже різкий і небезпечний кут вулиці Великокоматової, на якому часто траплялися різні дорожні пригоди. Однак з невідомих причин в подальшому цього так і не зробили, а кут хіба що візуально трохи згладився завдяки округлому фасаду.

Нова будівля на цьому місці була зведена у 1928 році. Тоді Олодар Лендвої нарешті отримав ліценцію на відкриття аптеки, яку обласнував на першому поверсі (варто зазначити, що колеги-фармацевти

слова, цей старий будинок, поєднаний із кутовим, теж належав братам Лендвої). Поки зводилася нова будівля, Олодар Лендвої зробив блискучий рекламний хід, оголосивши в газеті конкурс на крашу назву для своєї аптеки. За кращий варіант обіцяв солідну грошову винагороду – 200 Кч, за друге місце можна було отримати флакон парфумів, а за третє – шматок духмяного мила. Читачі газети надіслали до редакції аж 514 варіантів назв, які сортували члени журі. 63 пропозиції були несерйозними, жартівливими, тож їх відкинули одразу, а серед інших було так багато хороших, що визначити трьох переможців ледве спромоглися. Нарешті Олодар Лендвої обрав крашу назву – аптека «Корзо» – її автором був

Олодар і Золтан проживали в наступному будинку, ближче до готелю «Корона»: в одній із квартир – самотній Олодар, в іншій – Золтан із дружиною, двома донь-

Az ungvári gyermeknapról dr. Lendvay Vilmosné, Kardos Emil, dr. Hámos Béláné, dr. Bernáth Bertalanné, dr. Bródy Miklósné, dr. Lendvay Vilmos

і померла у 1933 році. Але навіть якби того не сталося, життя цієї жінки все-одно, скоріше за все, не було би довгим.

Під час Другої світової війни родину Лендвої не врятували ні статус, ні статки. Ми не знаємо подробиць, але, вочевидь, майже усі члени родини були у березні 1944 року, як і більшість євреїв Ужгорода, закриті в гетто, а звіди відправлені до концтабору в Освенцимі на вірну смерть. Вілмош Лендвої, як лікар, певно, мав інший шлях, але і він не пережив війни – помер у 1944-му у Варшаві. У базі даних «Яд нашем» зберігаються свідчення і документи про членів родини

Лендвої – на фото з журналу «Színházi Élet» (1928)

депортований у 1944 році, зник безвісти у таборі); його дружина Морґіт загинула в Освенцимі у червні 1944 року (очевидно, одразу після прибуття у табір); доля сина Іштвана є невідомою, а донька Марта (у заміжжі – Корн) під час війни проживала в Будапешті й змогла врятуватися.

Доля сім'ї Золтана Лендвої є так само не до кінця зрозумілою: про Золтана та його дружину даних немає, донька Вера (в заміжжі – Арато) за одними документами, перебувала у таборі Штуттгоф, за іншими – загинула в Освенцимі; такі ж дві версії стосуються

Лендвої перебував у таборі Берген-Бельзен, але за іншими даними загинув в Освенцимі 30 січня 1945 року (можливо, вже після звільнення, оскільки Освенцим звільнили 27 січня).

Нам точно відомо, що попри такі жахливі втрати, рід Лендвої не перервався і в Угорщині досі проживають його нащадки. Встановити з ним зв'язок поки не вдалося, тож, може, ця стаття допоможе це зробити, аби дізнатися більше про життя і смерть людей, котрі так багато зробили в Ужгороді вперше.

Тетяна ЛІТЕРАТІ
"Про Захід"

За допомогою вбудованих USB-портів від них можна заряджати телефони та інші гаджети.

8 ЕКОЛОГІЧНИХ ЛАВИЦЬ ІЗ ЗАРЯДНИМИ СТАНЦІЯМИ НА СОНЯЧНИХ ПАНЕЛЯХ

встановили на площі Поштової

Придбали лавки у межах проєкту «Спільні заходи з попередження природних катастроф у транскордонному басейні р. Уж» за Програмою транскордонного співробітництва «Угорщина-Словаччина-Румунія-Україна 2014-2020». Партнер проєкту від Ужгородської міської ради – управління міжнародного співробітництва та інновацій. Просимо ужгородців та гостей міста бережно ставитися до майна громади.

Адміністрація, педагогічний та учнівський колективи загальноосвітньої школи І-ІІІ ст. ім.Т.Г.Шевченка глибоко сумують з приводу смерті колишньої вчительки початкових класів **Парубчишиної Ніни Миколаївни**. Висловлюємо щирі співчуття та розділяємо біль втрати разом із родиною.

Із сумом повідомляємо, що за даними КП Ужгородський комбінат комунальних підприємств» від 23 по 29 серпня ПИШЛИ ІЗ ЖИТТЯ 23 УЖГОРОДЦІВ:

Нестерчук Марта Василівна 1949 р.н.
Григорєва Марія Олександрівна 1930 р.н.
Новак Маргарита Юліївна 1931 р.н.
Шимко Едуард Павлович 1934 р.н.
Дзюбенко Михайло Григорович 1933 р.н.
Зубашкова Ірина Василівна 1945 р.н.
Серняк Ніна Миколаївна 1929 р.н.
Даці Іван Іванович 1956 р.н.
Кавун Людмила Василівна 1977 р.н.
Онофер Єва Василівна 1951 р.н.
Ного Тиберій Іванович 1961 р.н.
Гвоздецька Діана Михайлівна 1980 р.н.

Тирпак Галина Георгіївна 1960 р.н.
Чакій Руслан Миколайович 1979 р.н.
Соловйова Ала Григорівна 1950 р.н.
Бабєць Тетяна Михайлівна 1947 р.н.
Заводяк Юрій Михайлович 1942 р.н.
Клименко Сергій Миколайович 1963 р.н.
Костю Андор Степанович 1952 р.н.
Крайняк Марія Юрїївна 1952 р.н.
Товт Регіна Іванівна 1938 р.н.
Довгомеля Марія Іванівна 1948 р.н.
Пелешко Лариса Дмитрівна 1946 р.н.

ХАЙ ЗЕМЛЯ ЇМ БУДЕ ПУХОМ...

ГОРОСКОП

ОВЕН

Наступного тижня розумову працю слід замінити на фізичну – це дозволить вам залагодити накопичені побутові проблеми. Небажано жаліти себе – таке деструктивне почуття налаштує вас не на успіх, а на поразку.

ТЕЛЕЦЬ

Необхідно звертати увагу на свої відчуття, дослухатися до власних передчуттів – вони підкажуть рішення важливих життєвих питань. Знайдіть час для близьких людей, які тепер дуже потребують вашої любові та уваги.

БЛИЗНЯТА

Важливо забути про метушню й поспіх. Тиждень необхідно провести в тиші і спокої – якщо, звісно, буде така можливість. Це дозволить відпочити й відновити сили для нових справ.

РАК

Не бійтеся робити добрі справи. Поповнити запас позитивної енергії, необхідної для життя і роботи, можна буде, поділившись душевним теплом із тими, хто його потребує.

ЛЕВ

Доля подарує вам важливий шанс у професійній сфері – не упустіть його. Період, коли для отримання бажаного результату необхідно буде докласти максимум зусиль, і на манну небесну сподіватися не варто.

ДІВА

Наступного тижня необхідно обов'язково довести до завершення розпочату недавно справу – інакше вона тягтиме вас назад і не дасть повноцінно здійснитися новим проектам.

ТЕРЕЗИ

Життя поставить вас перед потребою важливого рішення, яке ви довго відкладали на потім: тепер воно виявиться на рідкість вчасним і відкріє перед вами блискучі перспективи.

СКОРПІОН

Шукати винних у своїх проблемах – марна справа: тільки взявши на себе відповідальність за всі свої помилки, ви зможете зрозуміти, як уникнути їх у майбутньому.

СТРЕЛЕць

Перепади настрою, які постійно відчуватимете, будуть результатом надто активної діяльності. Не забувайте не лише працювати, а й відпочивати.

КОЗОРІГ

Головною зброєю, яка допоможе вам змести всі перешкоди на шляху, буде впевненість у собі. Не варто реагувати на агресію і провокації, щоб не уподібнитися до недоброзичливо налаштованих людей.

ВОДОЛІЙ

Удача насамперед буде супроводжувати тих, хто готовий перейти від роздумів і розмов до рішучих вчинків. Торкнетесь це як професійної діяльності, так і особистого життя.

РИБИ

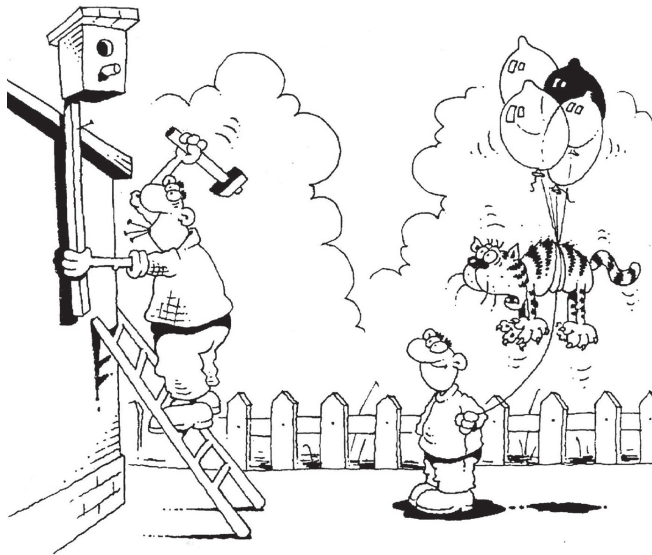
Період сприятливий для зміни іміджу. Спосіб розв'язання давньої проблеми прийде наче сам собою, як осяння, хоч насправді це буде результат наполегливої роботи.

АНЕКДОТИ

СМСка: "Я намагався вам перерахувати 1000 гривень, але мені не вдалося. Спробуйте ви мені перерахувати. Може, у вас вийде?".

Тато накричав на маму. Мама накричала на сина. Син накричав на kota. А кіт мовчки нагидив усім трьом у капці.

Самка людини здатна переслідувати свою ослаблену жертву кілька років, відганяти її від стада, вимотувати і врешті-решт змусити одружитися.

Петренко вже три дні як лікар поліклініки. А Марія Іванівна вже сорок п'ять років, як хвора. Що перемаже: молодість чи досвід?

Який сенс платити психотерапевту, якщо можна просто вийти у двір і жорстоко посікти палицею кропиву?

Чоловік запросив друзів додому пограти у карти. Вже п'ята година ранку, а вони все грають та грають. До кімнати вривається розлючена дружина:

– І доки це буде продовжуватися в моїй квартирі?!
– Люба, не кричи, це вже не наша квартира...

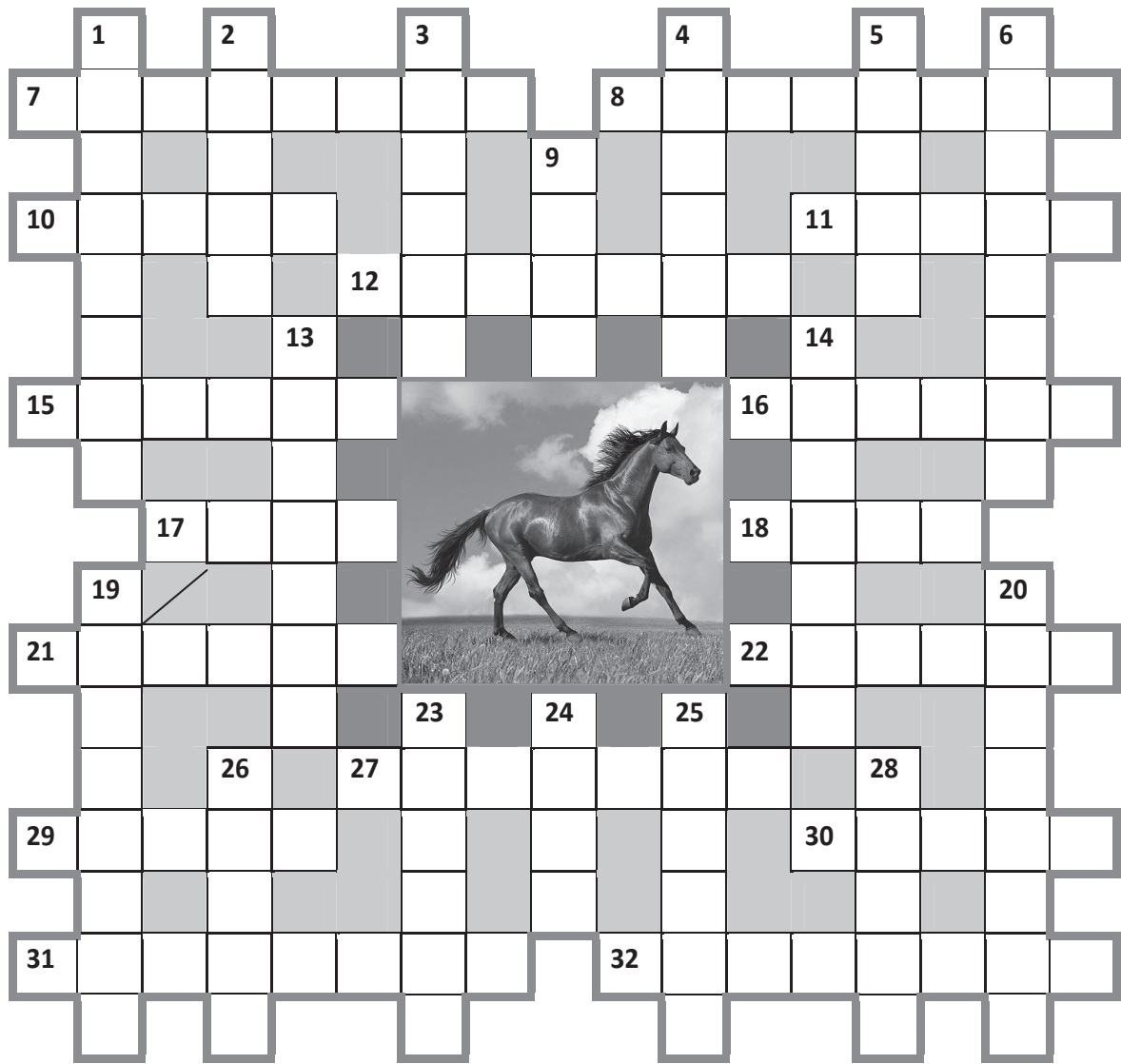
"Містянин" – це коли кінський гній вам пахне цирком.

– Ти розумієшся на поезії?
– Звичайно.
– І Лесю Українку від Івана Франка можеш відрізнити?
– Легко. Показуй фотки.

Дружина пішла від мене, стверджуючи, що я ставлюся до неї як до домашньої тварини.

Дурниця. Думаю, вона повернеться, коли зголодніє.

КРОСВОРД «ВСЕ ПРО КОНЕЙ»

По горизонталі: 7. Вершник, що сидить на першому коні, при запряжі четвіркою. 8. У кінних змаганнях фора, яка надається слабкішому коневі для зрівняння шансів на перемогу. 10. Кінь змішаного походження різних порід і мастей. 11. Дерев'яна деталь, яка з'єднує вісь веза з полудрабком. 12. Той, хто не мав ветеринарної освіти, займався каструванням і лікуванням коней. 15. Вишуканий кінний екіпаж з закритою пасажирською кабіною на ресорах. 16. Порода плямистих коней, подібних до породи аппалуза. 17. Самець коня, який досяг статевої зрілості. 18. Різновид веза, який використовували чумаки. 21. Кінні змагання з подолання перешкод середньої складності. 22. Стратовулкан, найсхідніший п'ятитисячник Кавказу. 27. «Привести коня на ... може одна людина, але примусити його пити не зможе і сорок людей» (Томас Майн Рід). 29. Елемент кінної упряжі, до якого прикріплюють посторонки. 30. Порода запряжних коней, створених в Англії у XVIII столітті. 31. Майстер по виготовленню возів, саней, коліс з дерева. 32. Стародавня порода коней, що виникла у західній Франції.

По вертикалі: 1. Арабська чистокровна порода коней з високорозвинутою мускулатурою. 2. Кастрований жеребець домашнього коня. 3. У західних штатах США – пастух-вершник, що пасе тавбуни коней в степах. 4. Вид спрощеної вуздечки. 5. Порода ваговозних коней. 6. Місто, на честь якого названо породи коней німецького походження, яка широко використовується в кінному спорті. 9. Старовинне місто на північно-західному узбережжі Малої Азії, яке прославилось відомою міфічною спорудою у вигляді коня, з допомогою якого греки хитрощами здобули перемогу у війні. 13. Однорічне лоша. 14. Старовинний чотиріколісний екіпаж з поперечними кількарядними сидіннями. 19. Кулясті шпори, що прикріплюються до задника чобіт. 20. Довгий шортук широкого крою для верхової їзди. 23. Одна з найдавніших порід американських коней. 24. «З Чигирину, по всій славній Україні, заревли великі дзвони, щоб сідали наші хлопці свої ...» (Т. Г. Шевченко). 25. Циганська упряжна робоча порода коней, що сформувалася в Ірландії. 26. Прислів'я: «Закон, як ..., куди схочеш, туди скрутиш». 28. Австралійська верхова порода коней.

Підготував Мар'ян Слоцький

Тіккер. 26. Дивмо. 28. Явєр. 20. Реданго. 23. Морава. 24. Коп. 25. Троя. 13. Стрипун. 14. Шарбан. 19. Гакро-Ковбой. 4. Катара. 5. Битон. 6. Ганвер. 9. По вертикалі: 1. Кокей. 2. Мерс. 3. 30. Гакне. 31. Стєвєрєр. Паркєр. 22. Казбек. 27. Водопі. 29. Орчик. Карєта. 16. Тайєр. 17. Олр. 18. Мажє. 21. кап. 10. Мєтис. 11. Люшєв'єнь. 12. Конова. 15. По горизонталі: 7. Форєитор. 8. Гадєн-ВІДПОВІДІ

• Газета "Ужгород" • Засновник: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" •
• Видавець: ТОВ "Редакція газети "Ужгород" • Головний редактор Олексій МЕГЕЛА •

АДРЕСА: пл. Жупанатська, 3 (у дворі Художнього музею) ДЛЯ ЛИСТІВ: 88000, УЖГОРОД, пл. Жупанатська, 3.
ТЕЛ./ФАКС: 61-63-43, 050 549 7314. E-MAIL: gazeta.uzhgorod@gmail.com

Свідоцтво про реєстрацію: №721/313Р серія 3Т від 30.01.2019. Р/р UA56 305299 00000 26005023600678
у Приватбанку м. Ужгорода, МФО 305299, код ЄДРПОУ 25439910.
Номер видрукувано: "А-Прінт", м. Тернопіль, тел. (0352) 52-27-37. www.a-print.com.ua.
Тираж 1050 екз. Замовлення № 1468.

• Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших відомостей несуть автори публікацій, а рекламної інформації та оголошень – рекламодавці. • Редакція може не поділяти поглядів авторів. • Редакція залишає за собою право редагувати матеріали. • Гонорар виплачується тільки за замовлені матеріали. • Передплатний індекс газети "Ужгород" для індивідуальних передплатників – 41807, для юридичних осіб – 01807.